

РЕШЕНИЕ

№ 23180

гр. София, 12.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4927** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния Кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на „Грийн Кепитал“ ООД, чрез управителя Л., срещу разрешение за строеж № Б-24 от 21.07.2023г. на главния инженер на СО, район „Т.“ за строеж: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица] етап, вкл. съпътстваща техническа инфраструктура и газоснабдяване.

Жалбоподателят посочва, че е собственик на сграда с идентификатор 68134.1007.2153.3 в [населено място], [улица]. Въз основа на заповед № СОА 16-РД-40-116 от 01.11.2016г. е извършено отчуждаване на част от парцела, върху който е построена. Сградата не е отчуждена. Независимо от това с издаденото разрешение за строеж се предвижда преминаване през същата. Поради това се иска от съда да отмени процесното РС.

Ответникът - главния инженер на СО, район „Т.“, чрез процесуалния си представител, в становище от 17.05.2024г. оспорва жалбата. Твърди, че извършеното отчуждаване е по улична регулация съгласно влязъл в сила ПУП при спазване на предвижданията на проектната документация. След отделяне на отчуждената част и нанасянето ѝ в КК, ѝ е предоставен идентификатор 68134.1007.2016 с площ от 110 кв.м. При нанасянето е допусната техническа грешка, като в рамките на допустимото се засяга малка част от къщата. Процесното РС обаче не засяга къщата. Поради това моли да се отхвърли жалбата. В становище от 04.07.2024г. поддържа, че жалбата е недопустима, защото жалбоподателя няма качеството на ЗС по смисъла на чл. 149, ал.2 от ЗУТ. В оз

претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – кмет на р-н „Т.“, редовно призована, не се явява и представлява, и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на двуетажна жилищна сграда на ул. „485-та“ № 10, заедно с 1/3 ид.част от ПИ, в която е построена сградата, целият с площ от 800 кв.м., съставляващ имот № 389 от к.л. № 595 съгласно нотариален акт № 58, том I, рег. № 1423, дело № 55 от 13.03.2007г.

Заинтересованата страна – кмет на р-н „Т.“, се легитимира като упражняващ правата на СО върху ПИ с идентификатор 68134.1007.2016- общинска собственост съгласно АПОС № 2195 от 27.07.2023г. с площ от 110 кв.м.

Със заявление № РТР23- ТД26-1310 от 21.07.2023г. ЗС е поискала от главния архитект на района да одобри инвестиционен проект и издаде разрешение за строеж за изграждане на [улица]в участъка от [улица]до ул. „д-р Б. В.“, район „Т.“ – I етап, вкл. съпътстваща техническа инфраструктура и газоснабдяване. Към заявлението е приложен комплексен доклад за оценка на съответствието на проектната документация със съществените изисквания към строежите, извадка от действащия ПУП за посочената част от улица, скица на ПИ от КК, АПОС № 2195 от 27.07.2023г., издаден след проведена процедура по отчуждаване на реална част от ПИ № 389 на жалбоподателя с влязла в сила заповед № СОА16-РД40-116 от 01.11.2016г. на кмета на СО.

Заявлението е процедурирано като на 21.07.2023г. главният инженер на р-н „Т.“, СО е издал разрешение за строеж № Б-24 за процесния обект съгласно одобрените проекти на 20.07.2023г. Със заповед на същия от 21.12.2023г. е допусната поправка на ОФГ в РС като вместо категория 3 да се чете категория 2. По делото няма данни дали и кога жалбоподателят е уведомен за издаденото РС. Жалбата е подадена на 08.05.2024г.

По делото е представено писмо и комбинирана скица от ГИС С., според които разликата в границите на сграда с идентификатор 68134.1007.2370.3 по КК и уличната регулация между о.т.578-о.т.204 от действащ план за регулация на м. „К. вада“ и м. Ю. парк 4 част“ е в нормативно определените стойности съгласно чл. 83, ал.2, т.1 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г. Сградата се различава от тази, отразена в архивния кадастрален план. За да се разбере дали сградата е коректно отразена в КК е необходимо геодезическо заснемане.

По делото е изслушано заключение на вещо лице – геодезист, според което действащата улична регулация за [улица]от о.т.13 ([улица]) до о.т.604а (ул. „д-р Б. В.“) е одобрена с решение № 45 по протокол № 24 от 30.03.2001г. на СОС е решение № 147 по протокол № 40 от 18.07.2002г. на СОС. Планът е приложен спрямо процесният имот със заповед № СОА16-РД-40-116 от 01.11.2016г. на кмета на СО, с която е отчуждена реална част от него с площ от 99 кв.м., попадащ в уличната регулация. Процесната сграда не попада в уличната регулация в о.т.204 до о.т.578 съгласно кадастралната основа на действащия план за регулация. КК е одобрена със заповед от 13.12.2016г. като сградата е нанесена с идентификатор 68134.1007.2370.3, а не с идентификатор 68134.1007.2153.3, както твърди жалбоподателя. Отчуждената реална част от ПИ е нанесена с идентификатор 68134.1007.2016. От скица на л. 46 е видно, че част от сградата попада в ПИ 2016. Вещото лице е направило измервания,

според които сградата навлиза с 56 см в уличната регулация на улицата от о.т.578 до о.т.204. Допустимата грешка е по-малка или равна на 30 см, т.е. несъвпадението не попада в допустимата точност на КК. Независимо от това, сградата е оставена извън обхвата на проекта, одобрен с процесното РС.

При така изложеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Подадената жалба е процесуално допустима като подадена от лице, чийто права и законни интереси се засягат от оспорения акт съгласно чл. 149, ал.2, т.1 от ЗУТ. Жалбоподателят е собственик на сграда, която попада в уличната регулация на [улица]и твърди, че е засегнат от изграждането ѝ от о.т. 578 до о.т.204. Доколко това твърдение е вярно е въпрос по същество, а не по допустимост. Жалбата е подадена при липса на доказателства за връчване на оспорения акт на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия със заповед № САГ23 –РА51-153 от 27.06.2023г. на главния архитект на СО на основание §1, ал.4 от ДР във връзка с чл. 148, ал.2 от ЗУТ.

Неуведомяването на жалбоподателя за процесното РС не е съществено нарушение на административно-производствените правила, доколкото същото има отношение само към преценката на допустимостта на жалбата. В случая съдът е приел жалбата за допустима, като жалбоподателят може да изложи всички свои възражения в хода на съдебното производство.

Не са налице и твърдените нарушения на материалния закон. Видно от заключението на вещото лице, процесното РС не засяга сградата – собственост на жалбоподателя. Макар, че същата навлиза в уличната регулация, доколкото не е отчуждена, тя не е предмет на проекта за реконструкция. Същото се потвърждава от одобрения проект на л. 45, където с лилав цвят е нанесена съществуващата на място ограда на имота. Със син цвят е нанесено уличното трасе, които отстои от тази ограда и не я засяга. Предвид изложеното съдът не установява твърдяното от жалбоподателя засягане на сграда 2370.3 с процесното РС. При липса на такова засягане, процесното разрешение за строеж се явява законосъобразен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал.3 от АПК за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв. съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Грийн Кепитал“ ООД, чрез управителя Л., срещу разрешение за строеж № Б-24 от 21.07.2023г. на главния инженер на СО, район „Т.“.

ОСЪЖДА „Грийн Кепитал“ ООД да заплати на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: